頭

नोति

न् (है

HEA

神

MI

TIR.

哥

铺

करणादेवं ज्ञायते समासोक्तानां पाठक्रमो नियामको न भवतीति समासे कि लज्ञणवशाद्जायज्ञलाल्पाच्तर्वादेः पश्चाङ्कतस्यापि पूर्वनिपातो भवति । कुवा वा समन्वारभर्ग् ॥ २१ ॥ यस्ते द्रप्त इति (७.२६) कोमं कुवा पश्चात्सर्वे सम॰र्ग् न कृविधानमध्ये माध्यन्दिनीयायामेवमेव श्रुतवात् (४.२.५.३) । यस्तऽइति (७.२६) विप्रुषा७ कोमं जुक्कति ॥ ३० ॥ ते सर्वेऽधर्यादयो वि॰क्षति । सनिदाधानपूर्वकं सकृङ्कीतमाङ्यं प्रचरण्यातिप्रणीति १० क्रमेण षडिप जुक्कति सोमायेति त्यागः । विप्रुषां सोमकणिकानां प्राप्त्रययिमिति शेषः कोम्माङ्यस्य जुक्कोतीति कृरिस्वामिनः (४.२.५.६) । श्रुभिषवकाले प्रकृणकाले च स्कन्नानां सोमविन्द्रनां स्कन्दनप्रत्यवायपरिकारायं विप्रुषामयं तत्र स्कन्दनप्रायश्चित्त्वेन कृपे कृपीदित्यर्थः इति माधवाचार्याः । विप्रुङ्गेम इतीयमस्या श्राङ्कतेः संज्ञा । श्रुधर्युवा ॥ ३१ ॥ श्रुथवाधर्युरेको जुक्कोति विप्रुङ्गेमम् नेतरे । स जुक्कोतीति (४.२.५.२) माध्यन्दिनानामेकवचनश्रवणात् । सर्वेषां कृमेकरणं शाखान्तरात् ।

विदितृणिऽम्रधर्पुरादत्ते ॥ ३३॥ स्तीर्णाया वेदेः सकाशाद्वे तृणे म्रा॰ते । प्रक्षा उद्चो गक्ति ॥ ३३॥ ते म्रधर्प्वादयः प्रक्षा नम्रा म्रानता भूवा उद्- मुखाः चावालस्य द्विणतो वेदिमध्ये वर्तमानं बिरुष्यवमानदेशं प्रति म्राध्याद्वाः एव । क्रन्दोगानामत्र विशेषः प्रातःसवनऽम्रासीनाः सर्पति माध्यन्दिने प्रक्षाः तृतीयसवनऽउत्यता इति । तथा च मानवे क्विधानादध्यास्तावात्प्र- क्षाणाः सर्पत्ति तथा म्रजूद्रा माध्यन्दिनाय सवनाय प्रसर्पत्युत्तरेण क्विधाने पूर्वया द्वारा सदः प्रविश्य सदिस स्तुवतेऽनित्रमानतो धिष्यानधर्युक्रपविश्वतीति तथा म्रजुदेक्रीयाः सर्पत्त्यार्भवं प्रवमानिति ।

म्रन्यतर्त्तृणं चावाले प्रास्यति देवानामिति (७.२६) ॥३४॥ वेदिमध्याह-कृतियोर्मध्ये हकं तृणमधर्युः चा॰ले प्रक्षियेत् ।

उद्गातॄणां पुरस्तादितर्तृत्तीम् ॥३५॥ तस्मादन्यद्वस्तिस्थितं तृणमुद्गा॰स्तात् बिह्-ष्यवमानदेशे यथाविह्तितस्थानऽउपविष्टेभ्य उद्गातृभ्यः पूर्वस्मिन्देशे तूत्तीं प्रविपति । जपत्मु सोमः पवतऽइति (७.२६) पवमानोपाकर्णं प्रस्तोत्रे तृणे प्रयह्न् ॥३६॥

१) ॰र्एयति॰ AB.